קנח דיני נט״י לסעודה׳ ובו י״ג סעיפים:

א חולין ק״ס׳ ב הרמב״ם בפ״ו מה״ב״ג ממאכלות אסורות ור״ש בפ״ק דחלה׳ ד׳ רוקח׳ ה בס׳ ו׳ ספרים קס״ו׳

א אכשיבא לאכול פת בשמברכין עליו המוציא יטול (ה) [א] ידיו אפי׳ אינו יודע להם שום טומאה (א) [ב] ויברך על נטילת ידים גאבל לפת שאין מברכין עליו המוציא כגון לחמניות (פי׳ סטורט״י כלע״ז) דקות או פת הבאה בכסנין (פי׳ פת עשויה עם לוקארו ושקדים ותנוויס) ואינו (ג) קובע סעודתו עליהם [ג] אין צריך נטילת [ד] ידים: **ב** דיש מי שאומר שאם אינו אוכל אלא פחות [ה] מכביצה יטול ידיו ולא יברך: **ג** האם אוכל פחות (ג) מכזית יש מי שאומר שא״צ [ו] נטילה: **ד** יאם אוכל דבר (ד) (ב) [ז] שטיבולו באחד משבעה (ה) [ח] משקין שסימנם י״ד שח״ט ד״ם (דהייגו יין

באר היטב

(ה) ידיו׳ צריך ליטול יד ימין תחלה כדי שיעתקם השמאל לימין רקנט״י ס׳ עקב מ״ח׳ והבאר היטב אחר לפני כתב על המ״ח שטעה בזה ע״ש׳ והוא טעה ולא ראה ברקנט״י עצמו ע״ש׳ (ב) קובע׳ ואם קובע סעודתן עליו דצריך לברך המוציא יטול בלא ברכה אז יאכל פת אחר תחלה של״ה ולבוש׳ אבל הט״ז ומ״א פסקו שיטול ויברך ענט״י ע״ש׳ ועיין בספר דמשק אליעזר דף שי״א ע״ב׳ ובתשובת מטה יוסף ח״ב סי׳ י״ח׳ (ג) מכזית׳ הל״ח והמ״א כתבו דכל הסעיף זה הוא בטעות ונוסחא היסרה ל״ל דעל פחות מכביצה א״ל נטילה עיין שם׳ ועי׳ ב״ח ובשכנה״ג וביד אהרן׳ ובמטה יוסף ח״ב סי׳ ח״י׳ (ד) שטבולו׳ ודבר שאין דרכו לטובלו במשקה אין צריך נטילת ידים דבטלה דעתו אצל כל אדם׳ הטובל אצבעו במשקה ומוצץ א״ל נטילה רדב״ז ח״א סי׳ ע״ח׳ ותולת תמיד עי׳ שם׳ ועי׳ במטה יוסף ח״ב סי׳ י״ח׳ (ה) משקים׳ שהידים שניות ומטמאין משקין להיות תחלה ומשוי

יד אפרים

קנח (בס״ז ס״ק ס׳) ליטול ידיהם הנטונה בחולין כל״ל: (ס״ק ב׳) אם צריך נטילה כו׳. ויש לדיק מבי״ש ב״י סי׳ קס״ז קרוב כו׳ כלל. דבריו תמוהים דהא הכי״ל כתב דמדברי הר״ש משמע נמי שמלאה מיסה שאלו בדין המוליא ומטפ״ל כתב להסתפק דשמא חוקא בעם שמברכין עליו לטולם המוליא והיא דמחלתה מיסה ס ל להר״ש שם בלטולם מנכך המוליא הלכך מעון נמי נמי״. מבא״ל פת הבאה בכיסנין נמוי כיון דלי לא קבע סעודה אין מנכך המוליא אפשר דאין מעון כ״ל אף בקבע סעודה ונם על המג״א שהביא דלה מהרמב״ם ל״מ מיין ב״ו: (ס״ק ו׳) שאינו אלא מעשה נעזות מי ולעל הכלל דבריו הם״ו בכל הפוסל הייט לפרש כעם הכן פוסקים דס״ל דבמי כ״ו כתב לפת והוא טעמא דס״ו וכלל״ו ובאן כתב מעם

שערי תשובה

(א) ויברך ענט״י׳ וכתב הרשב״א בחולין דף ק״ז אם ביכך מ״ו׳ ונמלך אלא לאכול לא הי ברכה לבטלה עיין שם והבינו בק״א לטמ״ב׳ (ב) שטבולו׳ עיין בס״ם וכתב בר״י אותם שקעים פירות בדים לנקותם ומעלים ואוכלים גם כן חשיב מטולו במשקה ולאיה מחרוסת עיין בם בשם מהר״ז גיטה וכן כתב אחד קדמון בתשובה בת״י פירק שרמטוהו לבעניר מליבלוך חשיב מטולו במשקה

קנח (בס״ז ס״ק ס׳) ליטול ידיהם הנטונה בחולין כל״ל: (ס״ק ב׳) אם צריך נטילה כו׳. ויש לדיק מבי״ש ב״י סי׳ קס״ז קרוב כו׳ כלל. דבריו תמוהים דהא הכי״ל כתב דמדברי הר״ש משמע נמי שמלאה מיסה שאלו בדין המוליא ומטפ״ל כתב להסתפק דשמא חוקא בעם שמברכין עליו לטולם המוליא והיא דמחלתה מיסה ס ל להר״ש שם בלטולם מנכך המוליא הלכך מעון נמי נמי״. מבא״ל פת הבאה בכיסנין נמוי כיון דלי לא קבע סעודה אין מנכך המוליא אפשר דאין מעון כ״ל אף בקבע סעודה ונם על המג״א שהביא דלה מהרמב״ם ל״מ מיין ב״ו: (ס״ק ו׳) שאינו אלא מעשה נעזות מי ולעל הכלל דבריו הם״ו בכל הפוסל הייט לפרש כעם הכן פוסקים דס״ל דבמי כ״ו כתב לפת והוא טעמא דס״ו וכלל״ו ובאן כתב מעם

אוה״ח 1234567

פתחי עולם ומטעמי השלחן

קנח א [א] ידיו׳ (שהידים שניות פוסלות אם בתרומה ואין שני מלכי מרומה ליטול ידיהם) ׳ עוטל תחלה הכלי עם המים בידו ימין ונוטנו לשמאל וידיו משמאלו על ימינו ומחזיר על שמאלו׳ מחזיר׳ בספר קב הישר פ״ג כתב בשם הארי״ל לרחון של שמאל תחלה ובספר עיר ומגיה פתח דצריך לעכות כי פעמים על ידו הימנית ומחזיר ב״פ על ידו השמאלית (ומחזיר תשבשף כי הדים בימד׳ סדור הארי״ז) ובספר יסוד ושרש העבודה פ״ה מהות המלילה כתב יטול ידיו לאכילה שני פעמים בסרחנין מ׳ יטול הכלי בידו ימין ותן לאחה בידו השמאלית ויריק בידו השמאלית על ידו הימנית החלה ומחזיר על ידו השמאלית וכן בשילה שני אזיק והארי״ל מכל׳ ובספר אמת מזקת בחלה כתב כמו שהא בספר עיר ומגיה ומחזיר כתב אמר מהכר מ״ר בשם מהרא״ם מלעיך זלה״ה שקבל מהארי״ז זלה״ה כי הנשי פעמים שמרחן כל יד ויד פעם לעומת רק תחלה תרחן יד הימנית ומחזיר מרחן יד שמאל ומחזיר תחזיר לרחון יד הימנית פעם שנית ומחזיר מחזיר לרחון יד השמאלית פעם שנית מכל׳ וכ״ע בשבעת הפרדים׳ הי״ע מ״ק׳: [ב] ויברך׳ (ואיך לומר ולנו כיון דמלאו דלא תמור לגמרו לעשות דברי סופרים כשאנו מקיימים דברי חכמים אדי אנו מקיימים מצות ה׳ הה מעם כל הברכות שאנו אומרים במצות דרבנן) ׳ קודם ברכם נט״י אם אם צריך ליטול אריא ומחזר ברכת ענ״ט הוא רק אזרות בשלמא׳ דרוסי מלים כדרום ד׳ לבבם תשובה אות כ״ב׳: [ג] אינ׳ וי״ל דצריך עדי׳ המשים אמר מקבים הרשב״ם אשרים כן שהרושלמי׳ עמ״ז׳ בבאה״ם אות כ׳ ויכרך׳ ולא בא״ז תרי״ו ובלא״ח מהר שלא לברך׳: [ד] ידים׳ אפילו יד אחת׳ אא״ז׳ עמ״ז׳: **ב** [ה] מכביצה׳ (כאן דאינו מקבל טומאת אוכלין אינא אמר דלא הגיעו בו חכמים נטילה ואינא לטהר דבחם הגיעו לאכל אם ולא אילקו בין אחת מכבילה ליחד מכבילה׳ וגם יש אלבן וס״ל דמקבל טומאת אוכלין אף אחות מכבילה׳ בשיטת ריב״ב אחרם כו׳ מ״ב׳ כתב דכאן בגי נט״ו) בלא קלופתה׳ דנ״מ׳ אם אוכל כביצה אחות אחות מבשיטור רק בהאפרש יחד בתוך אדי אכילת אדם יהי׳ כביצה אין נטילה׳ שנת מיים אבלים׳:

ב [ו] נטילה׳ לנג״ל ולא״ז גם בזה יטול ידיו ולא יברך (דטסחא מטמאת בזמנה להב״ל ברוקח וטסחא׳ ישרה ל״ל דעל אחות מכבילה כו׳)׳ ולבי״ח ומ״ז ומפ״ז ובלי״ ל״ל נטילה׳ ראוי לבחמיר וליטול ידיו׳ בגין שלמה פר״ל׳ בבאה״ם אות ג׳ ומוסחא אשרם׳ (הייגו מרוקח ל״ל כן אבל בבא״ם ל״ל כלל אטיף זה ומ״ם ברוקח דל״ל אירשו נ״ב ל״ל נטילה אם ברכה אבל נטילה בלא ברכה אריך ומי׳ דלישה בטוף הסמן׳ ה״ע׳ ומי׳ תבו׳ מים חמו״ח כפ״ו׳ מי שאכל מכשו ואין לו מים אחרונים והוא צריך לאכול סעודה אחרת ביום בגון אלא אסורות בבצת מבעל הסעודה אחרת ומטל ידיו לבהמ״ז מפני שבבר מחייב בברכה ואם יש לו שמן מרא אי יין מנקה בו ידיו ומברך׳ כ״ו בשם ס״מ): ד [ו] שטיבולו׳ (מפני שהמשקין עלולים יותר שמקבלים טומאה מהדים שהן שניות כמו אחרונה ואם נעבים לאשונים לעמה דבריה אחרים לפיכך אחמירו בהם והארכו לכל דבר שטיבולו במשקה עמ״ז׳ מעשה סרך תרומה וי״ל דלעולם אלא מעשה עקיות׳ ומחב אחלו דאם נעלו הפירות לגיים ואוכלם עם אחים בפיקן נמ״ו׳ ד״מ)׳ בבאה״ם אות ד׳ אלבמו כו׳׳ והרב הגדול ר׳ ישמעאל בנישין כתב דבבי״ מעמע דצריך נטילה ואחרינו לדבריו כל רבני מגרים מיהו אין לנמתות בו אלא יטול׳ בבאחרונים הסכימו בהרבה״ן וכן הסנהב פשוט׳ בר״ו׳ כתב ל״ר הלוכל אם לנמתן הבשר׳ ל״ל אמ״ו (ולפי׳ מרי״ב דאין מבכך המוליא אמיקר פוסל)׳ ל״ל׳ אם אוכל פת לנמתן הבשר׳ בשופן שיתבטא לקנן אל״ל לברך אמליא מיא צריך ליטול ידיו׳ אדם בטמו׳ והנה אוכל פת אלא יקבו יי״ם אף שמוכל אם בי״ם לא אי אינו בטשקה (כי יי״ם מ פירות הי ולא אינו שמרים ומים לאוכל הטלן מ״מ בחר דוכו מזלינן ונמבטל בבי פירות ואין מבקל מומאה ומיד שבשאם אינו לגמרי) אבל הטובל אם בטמ״ד הוי מיהו בטשקה ודאי צריך נט״ו׳ ל״ל׳ יי״ם שבאפרש בגים אפילו הרבה פירות שבבבים בטומו אסק אם צריך נט״ו ועל פירות שבשליה כיון שבבבין על הרובה בבה״ם אין אלא דין מעקה׳ אי״ו ל״ל׳ בשלים בחב הבוכל פירות יבשים מבשלים כגון אלמנן ואבר מיים שם להם מבלן אין לאכול בלי נט״ו׳ וכתב ע״ז בבג״ה אמם אם דמבבבין על זה בבה״ע ע״ם׳: [ח] משקין׳ (ואלו ז׳ משקין מבמבאים ומבטיין

לקוטים טובים קנח (בס״ז סק״ח) ידיהם הנטונה בחולין בל״ל׳ מ״ז׳: (בחב״ם סק״ז) וגם שמן ודבש כו׳ בל״ל׳ מחיה׳: (בס״ז סק״ז) אוצר החכמה מעב״ם בל״ל בל״ל׳ מ״ח׳: (בחב״ם סק״ו) ס״ם מ״ב סמ״ו בל״ל׳ הרב״ם׳: (בס״ז סק״ט) הולכך הבשב״ם לפרש הסהם דבלים כו׳ בל״ל׳ ל״ב׳: (סק״ב) בחרות בלי נטילה בפ״ב כ״ו בל״ל׳ ר״ם׳: (בס׳ קפ״ב דבולע המשקין ומבלן בל״ל׳ ל״ם׳ (סק״ג) הליון ל״ל בפ״ג׳ ר״ם׳:

printed from Otzar Hahochma www.otzar.org